

عنوان مقاله:

بررسی تأکيدات نهج البلاغه درباره حقوق اقلیت های دینی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه, دوره 5, شماره 9 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد مهدی شقاقی - دانشجوی دکتری الهیات و معارف اسلامی گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

جواد پنجه پور - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

احمد عابدینی - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

خلاصه مقاله:

در حکومت پیامبر اکرم (ص) اقلیت های دینی، شامل مسیحیان، یهودیان و مجوسیان، جزئی از جامعه اسلامی محسوب شدند و این تلفیق برگرفته از دستور خداوند در قرآن، همچون آیات ۸ و ۹ سوره مبارکه ممتحنه، انجام گرفت همان گونه که در سیره و احادیث امامان معصوم (ع) نیز قابل مشاهده است؛ از جمله نامه امیرمومنان علی (ع) به مالک اشتر در نهج البلاغه که مستندی متقن از دستورات و تأکیدات مهم، همچون رعایت عدالت اجتماعی و برخورد همراه با مهر و عطوفت کارگزاران حکومت با اقلیت های دینی است. حضرت همچنین لزوم انجام تکالیف اقلیت ها، مانند پرداخت جزیه، و برخورداری شان از حقوقی همچون حق مشارکت سیاسی و فعالیت- اقتصادی در جامعه اسلامی را جهت حفظ یکپارچگی و رشد حکومت اسلامی گوشزد کرده است. در این مقاله با بررسی متون نهج البلاغه تأکیدات حضرت علی (ع) درباره حقوق اقلیت های دینی را بررسی می کنیم.

کلمات کلیدی:

حکومت، معصومان، نهج البلاغه، اقلیت، دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246784>

